

1084. szám.
1879. Május 25.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél íven sokféle képekkel ellátva
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXII. évfolyam.

A mi falunkból.

N. i. R. cs. m. (Nem is »Rajz« csak mázolás.)

(Senky Pál történeteiből.)

RÉGEN elszakadtam belőle, de azért, vagy hogy épen azért, sokszor jut eszembe a mi falunk. Nem volt a mienk, de azért a mienk volt: ott laktunk, ott születtem, gyermekeskedtem én. Ugy hittak, hogy (atyám hivatala után) Pál tisztartó.

De volt aki nem hitt így, a játszó pajtás a legelső játszó-pajtás, egy kis pőregatyás paraszt gyerek, akkora mint magam akkor, akinek én voltam: Tisztartó Pali.

— Tisztartó Pali, gyere ki! Ez a kiáltása a kapuból volt a vizitkártyája, amivel látogatását szokta bejelenteni, s amire én egyszeriben küntermettem Andrisnál, még édes anyám öléből is.

Még akkor csak Andris — Derék István, tizennyolcznapos (mert tizennyolcz napot tartozott egy esztendő alatt szolgálni urbérben) zsöllér pógárnak a fia; de nem nagyon sokára, mikorra akkorára cseperedett, hogy az apja

után ebédet hordhatott a Jódi Szélbe, az Aklosba, a Téglaveiödhöz, a Rácz akolhoz, vagy a Jó szó hidjához, (a más-másfelé fekvő határbeli földtáblák elnevezése), egyszercsak azonvettem magát észre, hogy lassacskán ennyi neve van: Nixnux Andris, Gyelhus Andris, Borsóleves Andris.

Ennyi név megjárja egy Cagliostornak, vagy egy napjainkbeli Somoskeőnyek, de mit csináljon velük egy tiz-tizenkét esztendő paraszt gyerek? Nagy gondot is okoztak azok szegény Andris pajtásomnak, pedig maga szerzte mind.

Legelőször is a Nixnux nevet szerezte meg. Ezt épenséggel úgy fogta a maga számára. Künn volt az apjánál, aki a »Két vadkörtefánál« kaszált s aki — amint ez akárhányszor megtörténik, belevágott a kaszájával egy fölugró fiatal süldő nyulnak a lábába. Andris elfogta a sántikálva baktató süldőt, s

örvendve s egyuttal annak nyuszogó siránkozását is utánozva, futott az apjához:

— Édes apám, nyulat fogtam, nix-nux! Nyulat fogtam, nix-nux!

Pajtások is voltak közeliben, meghallották, s ettőlfogva nem volt többé Derék Andris a világon, Nixnux Andris lett a neve, evvel járt velünk az iskolába is föl, mestramhoz. Hányszor kellett hallania ingerkedő pajtásoktól: Édes apám, nyulat fogtam, nix-nux! nix-nux! Sokszor egész gyerekcsoportoktól, melyek őt valahol elhaladni látták, már átalánossá vált valóságos nótás hanglejtéssel egyszerre rákezdve. Vagy egyszer csak váratlanul a kertek alatt; vagy valami sövény mögül, vagy kerítések nyílásán át; vagy a Sió partján a bozótból. Mindenütt Nixnux Andris volt ő. Ez a rettenets név lesett rá faluhosszatt, minden kapun belől, minden utcaszögletnél, valamennyi falubeli gyerek ajkáról. Csak az enyimről nem. Nekem mindig Dérek Andris, a derék játszópajtás maradt.

Még akkor is, mikor azonfölül még Borsóleves Andris is lett belőle. Ezt a nevet avval vitta ki, hogy egyszer aratáskor ebédet vivén az apja után, ki a papnak aratott részben, az üres szekérrel szintén arra tartó Köz-Nagy János bátyámuram engedelmével föl akarván kapni a szekér vendégoldalára, ugy csapta az egyik bögréjét, amelyikben a sors különös szeszélyénél fogva épen a borsóleves volt) az egyik hátulsó szekérkerékhez, hogy az a szekérkerék egyszerre csupaborsóleveses lett. Andris fekete levest kapott ugyan ezért otthon, hanem a pajtások, kiknek ezt is meg kellett tudniok, mégis azt a másformaszinű másik levest hagyták rajtaszáradni, amiből csak az a keserves vigasztalása lett, hogy ettőlfogva nem hallotta a sarkában mindig csak azt a gyűlölt Nixnux Andrist. hanem fölváltva Borsóleves Andrist is. Amelyik a kettő közül épen a tetszetősebbnek látszott valaki előtt aki őt gunyolni akarta.

Nem sokáig váratott ezután magára a harmadik név sem, Gyelhus Andris. Evvel való megkereszteltetéséhez mostoha bátyja, Fitos Bencze szolgáltatta a szentelt-vizet, aki ráfogta, hogy valahányszor ebédet visz utána, az uton mindig megeszik egy darabot a husból (ennek a

rágalomnak már csak azért sem volt semmi alapja is, mert édes anyám mindig jóltartotta Andrist mindenféle jóval, s ezenkívül az én zsebemben is mindig volt a jó pajtás számára valami extra falat; aztán meg mindezek nélkül is Andrisban, jól ismertem én, nem voltak aféle nihilista hajlamok, hogy magára nézve közöszügygyé formáljon oly dolgokat amik nem az övé;) és azt kívánta, hogy otthon mindig »gyelűjék« meg, mekkorra darabot küldenek neki Andristól. Látnivaló tehát, (»kézen fekszik« mondaná valamelyik nagy napilapunk világfolyását intéző vezérczikke) hogy a tények kérlelhetlen logikája hozta magával a »Gyelhus Andris« szükségképen való megszületését.

Nixnux, Borsóleves, Gyelhus, — ennek a háromfejű sárkánynak aztán csak szilvamag volt elnyelni az én Derék Andris pajtásomat, aki evvel a névvel ki volt törölve a mi falunk lélekszámából. Azt a másik hármat kellett neki viselni vagy akarta vagy nem, majd leroskadt a terhük alatt, még a fejét sem tudta egyenesen hordani miattuk, mindig csak földre süttöt szemekkel járt.

Engem idővel városi iskolákra vittek, s ha vakációkra hazakerültem, még mindig ama rettenetes nevek alatt találhattam csak föl egykori kedves pajtásomat. Jóraivaló, értelmes, szorgalmas fiu vált belőle, apjának igazán jobbkeze a munkáhan. Nálam egygár esztendővel idősebb lévén, majdnem egészen legény volt már, mikor egy vakációra újra hazamentem. Ekkor volt az a tündérvilág, — mondta, hogy be akart állni a honvédek közé, akik azt a tündérvilágot akkor épen javában csinálták, de nem vették be; azt mondták, nem katonának való, meg sem vizsgálták. Azok a nevek görnyesztették olyan összeesett félnék alakká a toborzók előtt, hogy érdemesnek sem tartották megvizsgálni. Pedig olyan derék, olyan deli volt, mint egy népdalok hőse. Hanem én, aki ezt tudtam, nem voltam tobozó-bizottmány.

Abban a vakációban jött arra a seregével Jellacsics bán, s mielőtt tovább menne Mór felé, a mi falunkban megállapodott négy napra. A mi házunknál volt szállva a táborkarával. Vele voltak azok a keserves formájú huszárok is. akiknek a láttára halálra nevetette magát

az ember. Meg tömérdek serezsán. A mi történetünkbe ezek közül játszik egy bele.

Jellacsics, ezt az emberséget megtette, kihirdette napiparancsban, hogy jaj annak emberei közül, aki rabolni mer a faluban. (Hiszen requirálás útján ugyanis megkapott a bán az uradalom nevében atyámtól és a falutól mindent: negyven darab jármás ökröt, nem tudom hány száz birkát, ennyi meg ennyi ezer kenyeret, amit csak parancsolni méltóztatott.) Hanem négy vörösköpönyeges serezsán az utolsó éjjel mégis látogatást kockáztatott a hosszú udvar végében tartott négy darab hizónál. Minden serezsánra esett volna egy-egy. Csakhogy az én Andris pajtásom örködött ama fenyegetett lények nyugodt éjjeli álma fölött. egy kéve kukoricaszáron fekvő, egy hosszonyelű gereblyével. A négy troubadour egyszerre megvillanni látván maga előtt — a gereblyét, kereket oldott és hárman szerencsésen át is vetették magukat a sövényen, de a negyediket legereblyélte onnét Andriet, s amint pedig a földön volt, a fejére borítván tulajdon vörös köpönyegét, nagy hamarosan úgy bebónyálta kötözte abba fejestül, kezestül, hogy a saját köpönyegében így megfogott serezsán még a lábaival sem parancsolhatott úgy amint maga akarta volna, hanem kénytelen volt botorkázni velük arra amerre Andris magyarázta neki az utat az öklével a hátán, egyenest a házuk előtt éjjel-nappal tanyázó őrszázad parancsnoka elé.

Nem tudom mi lett aztán a sorsa a serezsánnak, de azt tudom, hogy Jellacsics, mikor másnap reggel — még hajnalban utnak indított, népei után — a malom-uton kíséretével elvágtatott, örökre elvitte magával a falunkból az én Andris pajtásom Nixnux nevét is. Megmutatta a mult éjjel a falunak Andris, hogy másforma nyulat is tud ő fogni, mint amilyen-nel azt a nevet szerezte. Sohasem mondták ki azt a nevet a mi falunkban többet.

Andris ettől a naptól fogva egy félféjjel egyszerre külön szál legény lett az egész falu szemében. Még a leányok is, akik eddig átalítottak szóba is állni vele (»Mit akar az olyan legény, aki mikor maga van is negyedmagával van!«) kezdtek észrevenni, hogy milyen égő fekete szemei vannak. Csak még az a két csuf-

név ne lógna rajta — még sokkal égetőbbek lennének azok a szemek!

Megint toborzás volt. Andrist bevették, pedig meg sem vizsgálták. Elég volt rátekinteni. Elment honvédnek. Hogy ama rövid tündérálmom maig is csodált hihetlenségei közé ő is segítsen szőni egyet-kettőt a győzhetetlen honvédszuronyonnyal. — És szellőszárnyán megjött vitézségének a htre a mi falunhba, és hogy Verpelét alatt megmentette mostoha bátyját, Fitos Benczét (akinek rágalmazása őt a Gyelhus névhez juttatta), akit három cserepár kapott közre, kik közül Andris kettőt egymaga elejtett, hanem a homlokán is maradt az egyik cserepár fegyverének a helye. — Ez a jel kitörölte a mi falunk emlékezetéből a Gyelhus nevet is, sőt a harmadiknak is a végét, úgy hogy csak Borsó Andris maradt. Ettől nem birt megszábadulni.

Már vége volt a rövid tündérálmomnak is; eljött a végítélet is Világosnál. Andris keresztülment az osztrák besoroztatáson is, s már egypár esztendő óta újra otthon is volt a faluban — még mindig nem volt Derék András, csak Borsó Andris.

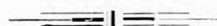
Ettől csak akkor szabadult meg, mikor legnagyobb vitézségét vitte végbe: meghódítván a faln legszebb leányát, bíró uramék Juliskáját, akit feleségül is vett. Ide derék legény kellett, így lett belőle újra Derék András, ami olyan régóta nem volt.

Ezt én már csak úgy hallottam elbeszélni. Régen elszakadtan már a mi falunkból, mert azok akik miatt az egykor otthonom volt, sok esztendő óta a falun kívül pihennek. Áldott emlékü szüleim. Én pedig azóta nem vagyok a mi falunknak, mint akármely más falunak, csak senki, senki, — Senky.

Lárifári.

— Papa! Mi az a lárifári?

— Mi az a lárifári, kis leányom? Hát — hát — hát lárifári az, ha a mama azt mondja hogy szeret engem, aztán az inggombomat mégsem varrja föl.

Aki hisz az elkárhozásban.

— Ej, ej, Márton gazda, már megint a kocsmában járt kend! Ugyan ne igyék már annyit kend. Hiszen ha mindig iszik kend, nem járhat az isten kedvében, és semmi jócselekedetet nem mivelhet, kend, akkor pedig bizonyosan elkárhozik kend. Elhiszi e ezt nekem kend?

— Elhiszem biz én a tisztelendő 'ramnak, ha fizet egy itcze bort!

A végtárgyalás.

A várbeli egyik minisztérium hivatalhelyiségekben minden délelőtt tiz-tizenegy óra tájban megszokott jelenni kosarával Hüblíkné, hogy a fiatalabb hivatalnok uraknak, akik nem bírják elvárni a délutáni két órát, amikor ebédelni mehetnek, addig is friss meleg zösmlyével, tormás kolbászszal és más egyébbel szolgáljon — nem is gondolná az ember mennyi sok jót tartalmazó kosarából.

A mult héten valamelyik nap nagyon későn jött Hüblíkné. Az urak kérdőre is vonták, miért hagyja őket éhen veszni?

Hüblíkné bocsánatot kért a nagyságos teins ifjuraktól, csak a Fortuna körül leskelődött egy kicsit.

— Mit leskelődött maga a Fortuna körül, Hüblíkné?

— Azt szerettem volna megtudni, mikor lesz M. rablógyilkos végtárgyalása, de — hej! hej! — nem tudhattam meg! Nem tetszenék tudni hogy mikor lesz?

— Nem tudjuk. De mi köze magának ahhoz a végtárgyaláshoz?

— Mi közöm? Nekem mi közöm? mondá majdnem bántódással Hüblíkné. Azt tetszik kérdezni, hogy nekem mi közöm hozzá? Ó, kérem alássan! Hogyan tetszik ezt csak kérdezhetni is! Hiszen nekem ott kell lennem minden végtárgyaláson. Előre is megmondom, hogy M. rablógyilkos végtárgyalásán is ott leszek. s azon a napon, már engedelmet kérek, nem hozhatok friss kiflit az uraknak.

— Oho!

— Már engedelmet kérek úgy lesz biz a. Nálam nélkül egy valamirevaló végtárgyalás sem esik meg. A hallgatóság kiüli az ilyen nevezetes végtárgyalásokat végig, a világért el nem távozik a helyéről egy pillanatra sem, és ilyenkor jó kelete van az én kosaram tartalmának. Csak adna az Isten minél több rablógyilkos-végtárgyalást, én a magam részére sohasem kívánok egyebet ennél. Minden valamirevaló rablógyilkosság meghozza nekem bizonyos 4—5 forint napi nyereségemet. Teszem H. bádogos legény végtárgyalása, aki azt az tüveges inast megölte, nyolc egész forintot hozott. Hát még R. Pista, aki az úpesti szatócsot feleségestül meggyilkolta, s aki azután csakugyan az akasztófára is került, a volt csak az én emberem; valóságos tizenegy forintot jövedelmezett ő nekem, amit soha el nem felejték neki, legyen is boldog ott ahol van!

A pör végén.

(Szótárok és való.)

Ha fölperes voltál, baj. Ha alperes voltál, jaj.
Ha köztük ügyvéd voltál — ujjujju!

Mitől lehet erős a kisasszony.

— Jaj de erős az a Marczi, Mihály bácsi! Ha én olyan erős lehetnék!

— Hát 'szen van annak módja, kérem alázatosan! Csak egyék meg a nagyságos kisasszony mindennap egy ülőhelyében tizenkét gombócot, akkorákat mint az öklöm ni!

Az első ember német volt.

E fölött sem kell már vitatkozni többet, ez a legelső keleti kérdés is el van döntve. Eldöntetett egy vacsoráló társaságban. A társaság magyarokból és németekből állt vegyest. Mi volt az első ember? Magyar-e vagy német? Egyszer csak ez a kérdés is belekeveredett a poharak közé. Persze, hogy a sógorok szerint német volt, a magyarok szerint meg szittyá magyar. Minthogy az indítványba hozott fejenkint való szavzás különben is okvetlen a többségben levő németek javára döntötte volna el a kérdést, a kisebbség egyik szónoka e kijelentéssel kapitulált a magyarok nevében;

— Megadjuk magunkat, Ádámnak csakugyan németnek kellett lennie, mert az Isten, amint Mózes megírta, néhány nap mulva a teremtés után így szólt vala: »Bánom, hogy embert teremtettem.»

Kárpótlás.

— Kedves férjem, lemegyünk Gyula sógorral a parkba. Te azalatt majd a nagynéninek olvasod az ó testamentomot, ugy-e?

Folytonos öröm.

— Nem unta még meg kend az ilyen életet? Folytonos veszekedésben élni a feleségével?!

— Ellenkezőleg, hiszen örömben foly a mi életünk együtt.

— Hogyhogy?

— Hát csak úgy, hogy a feleségem az olyan alkalomkkor, amiket kend, komám, az imént veszekedésnek nevezett, rendszerint hozzám dob valamit, és ha eltalál, nagyon örül rajta; ha pedig nem talál el, én örülök rajta. Eképen aztán sohasem fogyunk ki az örömből.

Huzzad cigány.

— Huzzad, cigány, amíg a huroid birja!
 — De bizony csak addig lehet, uram, amíg a zsebje birja!

A szilárd anyaföldön.

Tanti cigány segített a kömüves pallér körül, aki a falu tornyát javítgatta. Tanti nem érezvén lábai alatt a szilárd anyaföldet, nagyon feszelt ott fön a magasban, és különben elég jó hirben álló nyelve, nagy féltében, adós maradt a felelettel a pallérnak, aki egyre gonyolta félelme miatt.

Mernél-e itt most tótágast állni, Tanti? Hát cigánykereket vetni? Ne ide állj, Tanti; ne oda állj, Tanti. Ne ezt tedd, Tanti; ne azt tedd, Tanti. Mit remegsz már úgy — bizony le visz az ördög, Tanti!

Merő véletlenség volt-e, vagy igazán jövendőmondó-tehetséggel birt az a pallér, annyi igaz, hogy abban a pillanatban levitte az ördög Tantit.

No most hát ottvolt a szilárd anyaföldön! Talpra is ugrott rajta egyszeriben, — kutyabaja sem esett — s fölkiáltott a pallérnak.

— Ezt tedd meg, pallér, ha olyan hires pallér vagy!

Várt vendégek.

— Talán nincsenek itthon a sógor urék?
 — De igenis itthon vannak. Csak tessék.
 — Talán nem is vártak bennünket?
 — De igenis várták nagyságotokat. Onnét tudom, mert a nagyságos asszony reggel azt parancsolta, hogy öljem le a pulykát, de később meg azt parancsolta, hogy mégse öljem le, mert a nagyságos ur azt mondta hátha meg találnak érkezni nagyságotok.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Veszprém, C. L. Nem kaphathatnánk valamit a legközelebbi számokba? — Budapest (vár.) Az utolsó pillanattig hiába vártuk levelét. — Többeknek. Az e héten hozzánk jutott kéziratokból nem használhatunk.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státióntosa 80-ik szám alatt.

Budapest, 1879.

NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

GOLDBERGER A. V.

hirdetési irodájában

Budapest, Szervita-tér 3. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

„THE GRESHAM“

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók : Ausztriai fiók :

Budapest, Ferencz-József-tér 5: Bécs, Opernring 8.

A társaság vagyona frcs 62.319,848.—
Évi bevétel biztosítások és kamatból
1878. június 30-án frcs 13.050,747.15
Kifizetések biztosítási és járadéki szer-
ződéses s visszavásárlások stb. után
a társaság fennállása óta (1848)
több mint frcs 86.000,000.—
A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti
idő alatt a társaságnál frcs 54.736,050.—
értékig nyújtattak be ajánlatok,
mialatt a legutóbbi 25 év alatt be-
nyújtott ajánlatok összértéke több
mint frcs 899.457,175.—
értékre megy. — Tervezetek s minden közelebbi felvilá-
gosítások az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb
városában az úgynök úrak s a magyar és osztrák fiokok
által adatnak.

„ÜSTÖKÖS“

részére hirdetések elvállaltattnak
Servita-tér 3. sz.

TEMESVÁRY
MÓR

Temesváry Mór cipőgyára

BUDAPESTEN,
király-utca 1. sz. báró Orczy-féle ház.

Hölgyeknek :
Sétaczipő (divatos félczipő) legfinomab-
ban kiállítva frt 2.20
Regatta-czipő hevederrel, legfinomabb
lasting- v. bőrből, legdivatósabb
alak frt 2.80

Eberasting czüg-topán, 20 cmtr. ma-
gas, legfinomabb fajta frt 3.20
Bőr czüg-topán, 20 cmtr. magas, erős
dupla talppal fra 3.20

Uraknak :

Házi cipő finom bőrből frt 1.10
Félczipő a nyári ivadra, legjobb zerge-
bőrből erős talppal frt 3.80
Czúgos topánok chagrin- vagy zerge-
bőrből, legjobb fajta frt 3.80
Borjubőr topán (vikszos) erős dupla
talppal, első minőségű f t 4.—
Kaldskid-topán (kesztyűbőr) képzeltető
legjobb minőségű frt 4.50
Chagrin v. vikszos b. resziák magas
szarral és dupla talppal frt 8.80
Megrendelések utánvét vagy az
összeg beküldése mellett a legjobban
493 teljesítetnek. 288
Kimerítő árjegyzékek ingyen.

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat! 400,000 R. márka

főnyereményt ígér kedvező esetben a legújabb nagy
pénz-sorsjáték, mely a magas kormány által jóvá-
hagyatott és biztosított.

Eme újabb játék-tervezet előnyös berendezése ab-
ban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorsolásban
44,000 nyereménynek kell biztos történni, ezek kö-
zött vannak főnyeremények esetleges 400,000 r. már a
illetőleg

1	nyeremény	250.000	1	nyerem.	12.000
1	>	150.000	24	>	10.000
1	>	100.000	5	>	8.000
1	>	60.000	54	>	5.000
1	>	50.000	71	>	3.000
2	>	40.000	217	>	2.000
2	>	30.000	531	>	1.000
5	>	25.000	673	>	500
2	>	20.000	950	>	300
12	>	15.000	24.750	>	138
				stb.	stb.

Eme nagy s az állam által biztosított pénzsorsjáték
legközel-bbi nyereményhuzása hivatalosan meg van álla-
pitva és

már folyó évi június II. és 12-én

fog megtartatni, és erre:

1 egész eredeti sorsjegy ára csak 6 márka vagy 3 1/2 o. é. frt b.l.
1 fél > > > 3 > > 1 1/4 > > >
1 negyed > > > 1 1/2 > > — 90 kr >

Mindennemű megbízások, a pénz beküldése,
postautonli fizetés vagy az összeg utánvétele mel-
lett a leglekiismeretesebben teljesítetnek, mindenki az
állam czimerével ellátott eredeti sorsjegyet tőlünk
saját kezeibe kapja.

A megrendelésekhez a szükséges hivatalos terveze-
tek ingyen mellékeltenek, s minden huzás után érdekelt
feleinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos huzási
lajstromot. 755 448 III

A kifizetések mindig pontosan s az állam jóátállása
mellett történnék, s egyenes beküldés vagy az érdekelt ki-
vázatára összekötetéseinknél fogva Ausztria minden na-
gyobb pénzpiacán teljesíthetnek.

Csoportozatunk mindig a szerencse kegyeltje volt
s a számos többi jelentékeny nyeremények között gyakran
az első főnyereménynek is örvendett, mely az illető érde-
kelt félnek egyenesen ki is fizettetett.

Egy ily a legsolidabb alapokra fektetett vállal-
latnál előreláthatólag mindenütt a legelőnkebb részvétre
lehet bizton számítani, s ez oknál fogva mindenki zive-
kedjék, már csak a közelgő huzás végett is, min-
dennemű megbízásait minél előbb beküldeni.

Kaufmann és Simon

bank- és váltóüzlete Hamburgban.

Mindennemű államkötvények, vasuti részvények és hitel-
sorsjegyek bevásárlása és eladása.

U. I. Ezennel köszönetünket nyilvánítjuk, a régebbi idők óta megaján-
dkozott bizalomért, s midőn eme újabb sorsjáték kezdetével a részt-
vételre felhívók, ezental is igyekezni fogunk, állandó, pontos és lel-
kiismeretes kiszolgáltatás által, igen tisztelt érdekelt feleink teljes meg-
elgedését kiérdemelhetni. **A fentebbiek.**

ÉDESKÜTYI.

magyar kir. udvari ásványvíz-szállító,
Európai gyógyfürdők és ásványvíz-források vezérügynöke
Budapesten, Erzsébet-tér 7. szám.

Természetes ásványvizek és forrástermények telepe.

Főraktára:

Adelheid, Bártfa, Bikszád, Bilin, Borszék, budai keserűvíz-források, Buziás, Carlsbad, Cigelka, Csiz, Franzensbad, Előpatak, Ems, Friedrichshall, Fűred, Giesshübl, Gleichenberg, Hall, Igmánd, Johannisbrunn, Ivánda, Kis-sing, Klausen, Koritnica, Krondorf, Levicó, Lippik, Lubló, Luhi, Luhácsovitz, Marienbad, Német-Keresztúr, Olenyova, Parád, Prebla, Püllna, Pyrmont, Radein, Rohitsch, Römer, Saldsitz, Schwalbach, Selters, Spa, Suliguli, Szántó, Szliács, Szolva, Szulin, Tarasp, Vichy és Wildungeni forrásoknak.

Ezen régi cég, valamint az orvos urak, úgy a t. cz. közönség bizalmát bírván, gyors fogyasztásnak örvend, minek folytán azon helyzetben van, mindenkor friss töltésti vizekkel szolgálhatni.

Az ásványvizek valódisága és frissesége tekintetében, a készletek a városi főorvos ellenőrzése alá vannak helyezve.

Árjegyzékek kívánatra ingyen szolgáltatnak ki.

➡ Ásványvíz-ivoda. ⬅

A közelfekvő kellemes sétány és üzletemben tett készület nagy alkalmat nyújtand az ásványvíz gyógyhasználatára.

Marienbadi, seltersi, luhi, koritniczai, budai keserűvíz és carlsbadi (zen utobbi melegítve) pohárszámra is szolgáltatnak ki.

T. Török József urnak Budapestén.

Tisza-Dob, márcz. 11. 1878.

Tekintetes ur!

Nagymérvű köszvényben szenvedvén, az uraságodról, hozatott köszvény vásznat használtam, a mely nekem kitünő szolgálatot tett úgy hogy azt magán gyakorlatra alkalmazni szándékozom, kérek ennél fogva posta fordultával részemre egy darabot az erősebből és egyet a közönségesből küldeni maradván kiváló tisztelettel,

**Dr. Mogyorosy, s. k.
Gróf Andrássy, urad. orvosa.**

A csépléshez alólírott cég valódi görögországi
olive olajat szállít a legjutányosabb árak mellett.
Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Stanzel Géza

Triest, Via-Poste Nr. 6.